

{ אז נדברו }

פרשת וילך | גליון מספר 391 | לסדר: "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

לשואלים,

אכן העלון חי ומתקיים
בזכותכם!! ועל כן.. כל תרומה
תתקבל בברכה ובשמחה,
ותהיה לעזר למען זיכוי
הרבים!!

וכל התורמים (וגם מי שלא...)
יברכו מפי עליון בכל הברכות
והישועות!!

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

איזה צבע הכי מסמל את המושג "טהרה"??

יום הכיפורים זה יום שכל כולו טהרה!! יש לי שאלה: איזה צבע יש לטהרה??? אם היית גרפיקאי והיית צריך לבחור מכל הצבעים איזה צבע הכי מסמל טהרה... איזה צבע היית בוחר??
צבע לבן!!! כמובן... כן... כולנו יודעים שטהרה זה משהו שהולך עם צבע לבן... נקי... לבן... צחור... פרוכת לבנה... קיטל לבן... וכעצם השמים לטוהר... כשהשמים נקיים זה נקרא שמים טהורים...

אבל לא!!! תתפלא לשמוע!! שיש עוד צבע שמסמל טהרה...

תנחש איזה צבע??? לא תאמין אבל צבע שחור!!! פסוק מפורש בתורה: וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר... דורשים חז"ל: ששקעה השמש ונטהר היום... (עיין בברכות ב.) כתוב כאן שלילה גמור... חושך גמור הרי זה נקרא שנטהר היום. כלומר: בבין השמשות זה לא מספיק חושך אבל בצאת הכוכבים אז נטהר היום הרי לך שלא רק לבן מסמל טהרה אלא גם... גם שחור יכול לסמל טהרה!!! כן... לא תאמין... נו... איך זה יכול להיות??? תחליט: או שחור או לבן...?? איך צבע שחור ולבן יכולים ללכת ביחד???

התשובה היא: תקשיב טוב טוב:

טהרה זה **או שחור או לבן!!!** טהרה זה לא בהכרח שחור... ולא בהכרח לבן... אז מה כן??

או שחור או לבן!!! כל המהות של טהרה **זה הגדרה ברורה!! תחליט: שחור או לבן!!!**

האויב הכי גדול של הטהרה זה **צבע אפור!!!** הטהרה לא מסתדרת עם שטחים אפורים ועם מצבי ביניים... הטהרה לא מסתדרת עם המושג בין השמשות... וגם יום כיפור לא מסתדר עם ספרם של בינונים... כי טהרה זה שחור לבן!!! הטהרה מצמידה אותנו לקיר ותובעת: תקבל החלטה!! שחור או לבן!!! ביום הכיפורים הכה"ג מעמיד שני שעירים דומים וזהים... ואז לפתע נהיה שחור לבן!!!

שעיר אחד עולה כולו לגבוה... כולו לבן... ואילו השעיר השני נהיה כולו שחור... כולו לעשוי... לעזאזל...

וכל אחד מיישראל עומד ונדרש ממנו לקבל החלטה שחור לבן!!! תחליט עם איזה שעיר אתה בוחר ללכת!!! אין אפור... אפור היה בעשרת ימי תשובה... אז היית בספרם של בינונים... ואז יכולת לקפץ רגע אחד על השעיר לה... וברגע הבא על השעיר לעזאזל... אבל עכשיו זה טהרה!!! קבל החלטה!!!

כלפי מה הדברים אמורים??? במשך השנה יש לי פחד להודות בחולשות... אני מעדיף לצבוע את כל כולי בלבן או לכל הפחות באפור... אה... יש לי כל מיני חולשות...?? אז עזוב... אני מטיח אותם... או מצדיק אותם... מה שנקרא "להפוך בעיות לשיטה..." (אני מחליט שככה זה הכי טוב ואני אוהב מזה והכל טוב...) והנה מגיע יום כיפור... נו... עכשיו אני צריך להשתנות בבת אחת ולהיות כולי לבן ? ! ? !
לא!!! ממש לא!!! יום כיפור לא נבהל מצבע שחור!!! טהרה דווקא מסתדרת עם צבע שחור!! אבל מה כן?? **שחור לבן!!!** אם יש לך חולשה מסוימת... לא נורא... אבל תצבע אותה בשחור!! **תתודה** ותודה: **זו חולשה!!!** תעמוד מול החולשה ותסמן אותה: זו חולשה!!! יתכן שכעת אני עדיין לא בשל לתקן את החולשה הזו... אבל לכה"פ אני יודע שזה שחור!!! זה כל המהות של וידוי... לא לטיח... לא להשאיר שטחים אפורים... לעמוד במבט מפוכח מול מפת האישיות שלי ולא להבהל מלסמן שטחים בשחור ובטעון שיפור... אל תבהל... הצבע השחור לא מפריע לטהרה... הוא חלק ממנה...

זה עיקר העבודה שלנו ביום הכיפורים... יש מצוה **לחזור בתשובה** ויש מצוה **להתוודות!!!**

כולנו יודעים מה הרעיון בחזרה בתשובה... אבל מה הרעיון בלהתוודות??? מה זה הדבר הזה??

להתוודות פירושו לא לטיח!!! אל תתבייש בלהודות בחולשות!!! כן... כל השנה התביישת אבל עכשיו... כשגגיע יום כיפור אל תתבייש... ולמה??? ואתה יודע למה לא כעת צריך להתבייש?? כי על חטא שחטאנו **לפניך!!!** ביום כיפור אנחנו עומדים מול הקב"ה בכבודו ובעצמו... שהוא **ידע** יצרנו... הוא מבין אותי הכי טוב בעולם... אם אני לדוגמא סובל מצרות עין בייחס לחבר... אז אני מצד עצמי חייב לטיח את חוסר פרגון שלי בכל מיני נימוקים רוחניים ומפולפלים למה אני לא אוהב ממנו... כי אני מתבייש מעצמי... אבל אבא שבשמים מכיר אותי הכי טוב בעולם... הוא מבין בדיוק למה כ"כ קשה לי לפרגן לו... ממילא מול הרבש"ע אין צורך לטיח... מולך ומולי כן... כי אתה לא תבין אותי וגם אני לא מבין את עצמי... אבל אבא שבשמים כן מבין אותי!!! המבין אל כל מעשיהם!!! אז אנא ממך ה'... על חטא שחטאתי **לפניך** בצרות עין... לפניך אני לא מטיח... לפניך אני מודה ומתוודה שכל המלחמת מצוה שקידשתי מול אותו ידיד... היא נטו מחוסר פרגון... נטו מתאוות הניצוח והשליטה...

נו... הלאה... אחרי שהתוודיתי מה אני אעשה עם זה?? לא יודע... אני אשתדל להשתנות... אבל גם אם בשלב זה לא... אבל לכה"פ התוודיתי!!! לכה"פ צבעתי את זה בצבע שחור!!! עד היום זה היה צבוע בצבע אפור... כל הזמן ברחתי מעצמי ולא הסכמתי להודות במידות רעות שעומדים מאחורי כל מיני מעשים שלי... את השטח האפור הזה הטהרה לא סובלת... אבל ברגע שזה סומן!!! גם אם זה סומן בצבע שחור... אז מה... בוי"כ יש מקום לשעיר לעזאזל... אין לך דבר טמא יותר משעיר לעזאזל שמשלחו נטמא וכל כולו סטרא אחרא... ובכל זאת השעיר לעזאזל משתלב מאוד טוב עם עבודת יום הכיפורים... ולמה??? כי הוא שחור לבן!!! ברגע שהדברים מוגדרים... אז גם הטומאה הכי גדולה יכולה להיות חלק מהמבנה של הטהרה... גם אבי אבות הטומאה קונה שביטה בסדר טהרות... ואם הגענו לזה... אז עוד מילה אחת: יום כיפור זו הזדמנות לסגור כל מיני שטחים אפורים בחיים... כל אחד מאיתנו (בפרט אלו שאין להם רב מוגדר) מסתובבים עם כל מיני ספקות... כל מיני מבוכות אמיתיות בחיים שאני לא יודע אם אני נוהג בסדר או לא... והרבה פעמים מדובר בכמה וכמה ספקות... והטהרה של יום כיפור את השטחים האפורים האלו!!! יום כיפור זו הזדמנות לדפוק אחת ולתמיד על השלחן ולהחליט למצות נושאים ולברר אחת ולתמיד מה חובתנו... ולא להשאיר שטחים אפורים... שטח אפור בעבודת ה' זה אסון... שטח אפור הוא שטח הפקר... שטח לא רציני... ויש הרבה להאריך בזה...

מאמר לחג הסוכות...

אני משתוקק לראות את האושפיזין בעצמם...

בחג הסוכות ישנו מושג יהודי ששמו אושפיזין!!! כן... זה מובא בזוהר וזה גם מנהג ישראל בחג הסוכות. לפני הסעודה להזמין את האושפיזין... ביום הראשון את אברהם וביום השני את יצחק ובשלישי את יעקב וכן הלאה... עכשיו בינינו... מה באמת הפשט בזה??? מה... באמת נראה לך שהשבעה רועים מגיעים לסוכה שלי? אם כן... אז איפה הם...?? ואם לא... אז מה כן??? מה זה הדבר הזה???

מה באמת עומד מאחורי ההזמנה של האושפיזין???

הביאור בזה הוא כך: תקשיב טוב טוב:

כשהייתי בשיבה... בחדר אוכל היתה דלת שמפרידה בין המטבח לחדר אוכל... ומי שהיה בכל זאת רוצה משהו מהמטבח הוא היה מגיע לדלת... אבל דא עקא... הדלת נעולה!! לכן מה עושים?? בשביל זה היה חלון בדלת... וכל מי שהיה רוצה משהו... היה מכניס את הראש בתוך החלון... ההלו... רמי הטבח... יש עוד גבינה...?? תביא עוד שתי כפות חד פעמיות... אני הייתי אסיר תודה לחלון הזה!! אין לך מושג כמה עשרות ליטרים של חלב יצאו מהחלון הזה רק בשבילי!!! אין לך מושג כמה מיונו וממרח שוקולד זכיתי והוצאתי... והכל... מאיפה?? מהחלון הזה!!! והנה יום אחד התחתנתי... ואני מגיע לביתי נאוה קודש... אני נכנס למטבח... והנה... חשכו עיני... לדלת של המטבח לא היה חלון!!! אוי ואבוי... מה יהיה?? מאיפה יהיה לי שקיות חלב... מאיפה יהיה לי גבינה... הרי אין חלון?

שוטה גמור!!!!!! ההההלו תתעורר... אתה לא קולט עיני...

פה לא צריך חלון!!! הכל פתוח לרווחה!!! קח מה שאתה רוצה וכמה שאתה רוצה... איפה צריך חלון??? כשיש מטבח של ישיבה... ומפחדים שאני "ארים" שלושה שרוולים של כוסות... כאן צריך לעשות דלת... ואחרי שיש דלת עושים חלון שכשואני אבקש כוסות... אני אקבל רק שלוש כוסות ולא יותר... איפה צריך חלון??? כשמוכחים שאם הדלת תהיה פתוחה... אני אוציא "פרה" שלימה של תנובה" לחדר... לכן פותחים חלון... שדרכו אפשר להוציא כוס אחת מקסימום שמים...

יש לי חידה: האם השמש היא האור שלנו?? ממש לא!!! ויש לי ראייה חותכת שלא!!! כי האור עד כמה שידוע לי נברא כבר ביום הראשון... ואילו השמש נבראה רק ביום הרביעי... אז מה כן...?? אם השמש היא לא אור... אז מה היא כן?? השמש היא לא האור הגדול!!!

אלא ה מאור הגדול!!!

השמש היא לא האור אלא המאור - החלון שדרכו אנחנו רואים את האור!! כשהקב"ה ברא את העולם ביום הראשון... הוא ברא אור... אור כמות שהוא... בלי חלונות... אנב: גם השמש נבראה ביום הראשון... אבל היא היתה גוף אטום... גלגל ענק שיוך וטאטום בלי כלום... כמו הירח וכל גלקסיה אחרת... הבריאה בתכנית המקורית שלה היתה שיהיה אפשר לקבל את כל ההשגות בלי חלונות... בלי מחיצות... הדלת היתה פתוחה... כמו שבבית שלי אין במטבח לא דלת ולא חלון... הכל פתוח... כך... כשהקב"ה ברא בתחילה את העולם... הוא לא ברא שום מחיצות... לא דלתות ולא חלונות... מי שרוצה יכול לראות ולהשיג את הכל... וזה לא רק השמש... זה הכל... כל דבר היה ללא חלונות... גם הראיה היתה ללא חלון ששמו עין (אדה"ר ראה מסוף העולם ועד סופו) וגם הסימיה לא היתה מוגבלת לחלון האוזן... וגם אתה חברי היקר... גם אתה לא התגלית דרך החלון של הבשר ודם שכ"כ מטעה אותך להשקיע ביפיו וסלסול החלון הזה... האור היה ישיר!! ללא חלונות או מחיצות...

אתה יודע איך קוראים לזה בלשון חז"ל?? האור הגנוז!!!!!!

זו המשמעות הפשוטה של האור הגנוז!! אור בלי חלונות... בלי הגבלות... זו היתה התכנית המקורית... אבל הקב"ה ראה שהעולם לא ראוי לזה... מה עשה הקב"ה?? גנז את האור הזה לצדיקים לעתיד לבוא... ומי עשה במקומו?? הוא הגביל וצמצם והכניס את האור בתוך חלון ששמו המאור הגדול שרק מבין חרכי החלון הזה אנחנו נראה אור... לכן השמש לא נקראת אור! אלא מאור - חלון!!! ויחד עם השמש כל העולם כולו קיבל המימד ששמו חלון... השמש היא רק מדגם למימד ששמו חלון... אבל הכל!!! כל העולם כולו על כל גילוייו והשגותיו... הכל הצטמצם ומאז הכל מתגלה באמצעות חלונות... לכן אחד מאיתנו יש חמשה חושים... חמשה חלונות שדרכם אנחנו מתקשרים עם הסובב...

פעם... לפני כמה אלפי שנה היה יהודי אחד שקראו לו אברהם אבינו... אותו אברהם היה בן אדם... בשר ודם... הוא היה מאור גדול... חלון גדול ומבהיק!! דרך המאור הזה בקע אור אין סוף... אור שהתחיל להפציע את יעודו של העולם כולו... והנה יום אחד המאור הזה נסתלק מאיתנו... מנחתו נכרד במערת המכפלה... אבל האור ???!!! האור שלו נשאר!!! האור שהוא הוריד לעולם לא נס ליחו ולא כהתה עינו... הוא ממשיך להפציע ולהאיר את כל העולם כולו... ואדרבה... אברהם אבינו בתור מאור לא יכל לבקר בשתי סוכות ברגע אחד... גם אם הוא יכל לעשות קפיצת הדרך... אבל עדיין "אחד היה אברהם..." בשר ודם עם כל הכבוד... לא יכל להתפצל לשנים... כל זה כשאברהם אבינו היה מופיע מתוכם בתוך המאור!!! אבל האור??? האור של אברהם אבינו?? האור הזה לא מתוכם... לאור הזה יש כח אין סופי... ומכאן ואילך יכולים רבבות אלפי ישראל לשבת בסוכה... ובאותה שעה כולם מזמינים את אברהם אבינו לסוכה הפרטית שלהם... ואורו של אברהם אבינו מופיע בכל הסוכות של עם ישראל ובאותה שעה...

ומעתה: כשאתה מזמין את אברהם אבינו לסוכה... אל תחכה לסבאלע זקן וחיכך שידפוק אצלך בדלת... וגידי: קוראים לי אברהם אבינו... לא... זה לא הנושא... כי גם לו יצויר שנורא נורא תרצה ותתפלל לזכות לראות את אברהם אבינו ותפילתך תתקבל והוא כן יופיע אצלך בבית ואז יהיה אפשר לספר בהתרגשות גדולה שאתה זכית לראות את אברהם אבינו... אמנם זה נורא נורא מרגש... אבל אל תשכח שזה רק המאור!!! ולא האור... ולנו אין עסקים עם המאור ששמו אברהם אבינו... אין לנו מה לעשות עם זה... אם יש לנו משהו עם אברהם אבינו זה רק עם האור שלו... אם אברהם אבינו בכבודו ובעצמו יופיע בסוכה שלך... זה יהיה אולי מאוד מרגש... תוכל אולי להצטלם איתו... ו... ואולי אפילו יפרסמו את זה ב"ציבור החרדי" (תלי כמה זה ידאח פופולי... אבל הלאה...

מה הלאה... מה יצא לך מזה?? חוץ מקידום מכירת שום דבר!!! אבל ברגע שיש לנו עסק עם האור של אברהם אבינו...?? עם זה יש לי עסק!! ועוד אין!!! האור של אברהם אבינו זה משהו ששייך אלי... משהו שיכול להיבלע בתוכי ולהיות חלק ממני... וכשאני נמצא בצילא דמהימנותא אני מזמין את האור הזה... אני חפץ ומשתוקק לאור הזה... אני מכריז: "מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי..." במשך השנה ניסיתי ולא כ"כ הצלחתי... אבל עכשיו בימים המיוחדים האלו... שאני כבר נמצא יחד עם הקב"ה בצלא דמהימנותא... זו עת רצון מיוחדת להזמין את האור שאברהם אבינו הוריד לעולם ולבקש מאבא שבשמים: אנא!! גם אני רוצה את האור הזה... שהוא ישאר בתוך הלב שלי... אני לא נותן לו לצאת מפה... אם תשים לב: לאושפיזין אומרים רק בואכם לשלום... לא אומרים להם: צאתכם לשלום... שישארו כאן!!! אין להם שום סיבה לצאת מפה!!! את האור הזה אני מעוניין להכניס לתוך תוכי ושלאל יצא לעולם.

טמון פה מסר מאוד מאוד חשוב שנוגע אלינו תמיד:

לא רק בחג הסוכות אלא כל השנה ובפרט בערב יום הכיפורים... באיתי שניה אחת למראה... תסתכל שניה על עצמך... מה אתה רואה?? איש נחמד... חייכן... שיער בלונדיני... עיניים חומות... גובה מטר שבעים... זהו!! זה מה שאתה?? לא!!! לא אדוני!!! יש לך טעות!!!

מה שאתה רואה פה זה לא אתה!!! זה רק המאור שלך... זה רק המאור שדרכו אתה בוקע... אתה בעצמך ??? ! ! ? !

אתה בעצמך זה אור!!! מה אני מתכוין אור?? אני לא מתכוין למיטיקה... כשאני אומר אור אני מתכוין לסוג של הארה... סוג של תפקיד אלוך שבשבילו נשלחת לעולם... אתה בעצמך סוג של משימה אלוכית שבשבילה אתה פה... זה אתה האמיתי!!! זה המהות שלך!! אתה תפקיד!!! שמעת?? אני חוזר:

אתה במהותך תפקיד!!! וכל מה שנותר לך זה פשוט לעשות שיעורי בית מעמיקים כדי לזהות מה באמת התפקיד היחודי שלך בעולם... מה האור שמוטל עליך להאיר בעולם... רק מה?? לצורך העניין הקב"ה ברא לך מאור... הלביש אותך בבשר גידים ועצמות שהם החלון והמאור שדרכו האור שלך יופיע ויאיר בעולם... אבל אתה בעצמך זה לא זה... אתה בעצמך זה לא המאור אלא האור!!!

מאוד מאוד חשוב לדעת את זה... אתה יודע למה??

כי ברוך ה'... אתה דווקא בן אדם נעים הליכות... ענוותן ושפל ברוך... יפה מצידך... זה מעלה גדולה להיות עניו ושליף עייל ונפיק... אבל ביחס ל-מה?? ביחס למאור!!! ביחס לדמות שנישקפת מהמראה היא זו שצריכה להיות נכנעת... היא צריכה להיות מעודנת... המאור - החלון הזה שדרכו אתה נשקף הוא צריך להיות ענוותן ושפל ברוך... (בלי כל ההצטעצועיות של בני דורנו...) אבל האור עצמו שבוקע דרכך??

ביחס אליו אין שום מקום לענוה!!! אתה לא בעלים על האור הזה!!! זה אור אלוכי!! הנשמה נקראת כבוד!! את הנשמה צריך לכבד... שימו לב אל הנשמה... מידי בוקר אתה מודה לה' "אלוקי נשמה שנתת בי טהורה היא..." סליחה... מה זה הגאוה הזו שאתה נעמד ומעיד על הנשמה שלך שהיא טהורה...?? מה עם "הללך זר ואל פין...??..." מה זה הגאוה הזו?? איזה צורה זו שכן אדם נעמד על הבוקר ומתחיל לשבח את עצמו... הנשמה שלו... איזה טהורה שהיא... אה?? מה הפשט בזה?? נו... פשוט מאור: הנשמה היא בכלל לא שלך!!!! היא חלק אלוך ממעל!! כשאתה משבח אותה אתה בכלל לא בתמונה!! אתה לא משבח את עצמך... אפילו לא בצחוק!!!! אתה משבח חלק אלוך שממעל שהקב"ה הפקיד אצלך! ואת הנשמה אסור לבזות!!! ביחס לנשמה אסור להיות עניו... מי שמך לבעלים עליה... שאתה יכול לבזות אותה???

לסיכום: אתה רוצה להיות עניו?? תשפיל את המאור!!! תעמוד מול המראה ותשנן לעצמך... כן... המאור הזה יסודו מעפר וסופו לעפר משול כחרס הנשבר... יום אחד המאור הזה יריח את הפרחים מהשורש

אבל את האור?? האור שבך הוא אלוכי!!! אל תזלזל בו!!!

בדיקו כמו שכשאתה מזמין את האושפיזין... הם בעצמם לא באים... ובכל זאת אתה מזמין... את מי אתה מזמין?? את האור שלהם!!! זאת אומרת: אתה מבין שאברהם יצחק ויעקב זה לא רק בני אדם עם קלסתר פנים מסוים שעונה על שם אברהם יצחק ויעקב... זה יותר מזה... זה סוג של בחינה... שכשאני מזמין את אברהם לסוכה בחינת אברהם מגיע לסוכה שלי... אז זהו זה!!! שגם אתה כזה!! גם אתה לא עוד איזה בן אדם שעונה לשם מוטי או יענקל... גם אני ואתה... אנחנו סוג של בחינות... סוג של תפקיד... ואנחנו צריכים להכיר בזה...

חג הסוכות זה זמן להתבוננות ב"מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב..." כשנוזמין את בחינת אברהם אבינו לסוכה שלנו... זה הזמן להתבונן... רגע... ומה איתי?? מהי הבחינה שלי?? האם גם לי יש בחינה מסוימת?? האם גם אני מבטא איהו שליחות מסוימת בעולם... או שאני מתחיל ונגמר במטר שבעים שלי? יש לנו שבעה ימים... כדי להזמין שבעה בחינות... שבעה אורות אלו מצויות ביי... קיימות ביי... ורק צריך להתחיל להאיר אותם מתוך תוכי. להוציא אותם מהכח אל הפועל. בחג הסוכות אין נקודה למחשבה. יש ז' נקודות למחשבה. אגוטע יום טוב מאמר זה הועתק מתוך גיליון שלהבת (מבית אור נדביר) שיצא מידי שבוע...

הגוזל שבקע במוצאי יו"כ ובנה את

הקן- סוכה

אחת מההתלבטויות הקבועות בעשרת ימי תשובה זה האם כבר להתחיל לבנות את הסוכה או לדחות את זה לאחר יום כיפור... מצד אחד: אדם רציני שבאמת עסוק בתשובה תפילה וצדקה לא מסוגל נפשית להתפנות לדברים אחרים... גם לא לסוכה ולד' מינים... אבל מצד שני: אין זמן... מה נעשה שמיד אחרי יום כיפור נותר רק ארבעה ימים בלבד... ששלושה מתוכם זה ששי שבת וערב חג... ואי אפשר לדחות את בניית הסוכה לימים הלחוצים האלו... ואל תשכח!! ש... שזה לא רק השנה יצא ככה... זה לא משהו מיוחד שקרה בשנה האחרונה שבדיוק יצא שיש רק ארבעה ימים בין יו"כ לסוכות... לא!! זה מובנה ככה!! זה לכתחילה ככה!! תמיד זה ככה!! ואם זה מובנה ככה... אז כנראה שבסופו של דבר רצון ה' עומד מאחורי הזליגה של ההכנות לחג הסוכות שזולגות גם לעשרת ימי תשובה...

אז זהו!! שאם כבר מתעסקים בבניית הסוכה בעשרת ימי תשובה... אז אני אגלה לך סוד: שיש קשר מאוד עמוק בין הסוכה לעשרת ימי תשובה...

ובכן: מצאתי ברמב"ן בפרשת כי תצא (על מצוות שילוח הקן) שהוא מביא בשם מדרשו של ר' נחוניא בן הקנה וזה לשונו:

אמר רבי רחומאי מאי דכתיב שלח שלח את האם ולא אמר את האב אלף שלח שלח את האם לכבוד אותה כינה שנקראת אם העולם דכתיב כי אם לבינה תקרא, ומאי ולת הכנים תקח לך? אמר ר' רחומאי: אותם כנים שגידלה ומאי ניהו שבעת ימי הסוכה

אז כמובן שהמדרש הזה מאוד עמוק ובררתי אצל יודעי דבר ואמרו לי שזה נושא רחב מאוד בתורת הנסתר... ולנו אין עסק בנסתרות... אבל מה שכן נוגע אלינו זה שלא תאמין... אבל הסוכה שאנחנו בונים זה לא פחות ולא יותר קן!!!

ראית פעם קן יונים?? ראית איך היא נראית וממה היא עשויה??

אם תשים לב... יש דימיון בין קן יונים לבין סוכה... שניהם בנויים מאותו פסולת גורן ויקב... ובשניהם מדובר בזוג יונים... ובשניהם מדובר בגוזלים... ובכן: זה בדיוק מה שקורה בעשרת ימי תשובה...

קודשא בריך הוא נקרא אבא!!! והשכינה הקדושה נקראת אם הבנים... והיא נמשלת ליונה... ובראש השנה זה יום הרת עולם... ביום הזה השכינה הקדושה בונה קן ואז אנחנו נולדים... אנחנו האפרוחים... אנחנו הגוזלים הקטנים שנמצאים בקן ואמא פורשת כנפיה עלינו... זה בדיוק מה שקורה בראש השנה... ראש השנה זה יום מפחיד... הרגע נולדנו... אנחנו כ"כ קטנים... חסרי ישע... כדלים וכרשים דפקנו דלתין... ואז השכינה- אם

הבנים מגיע ורובצת על האפרוחים... חופפת עלינו... ואכן עשרת ימי תשובה זה ימי עת רצון... דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב... כעת אנחנו לא לבד... אבא כל הזמן משפיעה על השכינה שתשפיע עלינו... וככה זה לאורך כל עשרת ימי תשובה... והנה מגיע יום כיפור... ו... ואז מגיע שעת נעילה... ואוי אוי!!! שלח תשלח את האם... לפתע אמא נעלמת... אמא פורחת...

אבאלע אבאלע... פתח לנו שער בעת נעילת שער כי פנה יום...

אמא פרחה ונעלמה... ואנחנו נשארנו לבד... אבא... מה יהיה???

עונה אבא: גוזלים יקרים... לא... אל תבהלו... אתם כבר גדולים... קומו... תצאו מהקן... הגיע הזמן שתבינו שגם לכם יש כנפיים וגם אתם יכולים לבנות קן כמו אמא... **פונה אבא שבשמים לגוזל ואומר לו:** גוזלי היקר... עד היום היית בקן של אמא... אמא בנתה את הקן... אמא גידלה אותך וטיפחה אותך וחופפה עליך האכילה אותך ודאגה לך... אבל עכשיו גדלת והגיע תורך לבנות את הקן הפרטית שלך... קום... צא מהקן ותבנה קן משלך... ואז... כשתבנה את הקן שלך... אבא ואמא יבואו לקן שלך ושוב תתאחד המשפחה... לא... אל תבהלו... אמא לא ברחת... אמא פשוט מחכה לך ונותנת לך הזדמנות לבנות את הקן שלך... ואז נתאחד שוב... **זה מה שקורה ביום הכיפורים!!!** לאחר עשרה ימים שאמא- השכינה הקדושה קוננה עלינו... היינו חבוקים ודבוקים בה'... גדלנו והתרוממנו ואז לפתע מגיע שעת נעילה!!! ושלח תשלח את האם... האמא פורשת את כנפיה ונשלחת... לרגע אנחנו נבהלים... אמא אמא... השכינה הקדושה... לאיפה את עוזבת אותנו...

פתח לנו שער בעת נעילת שער כי פנה יום...

אבל לא!! מיד במוצאי יום כיפור אבא שבשמים פונה אל הגוזל הנבון והמפחד... קום... תבנה כעת אתה את הקן!!! עד היום אמא בנתה את הקן... כעת הגיע תורך... ועם ישראל יוצאים ואוספים פסולת גורן ויקב ובונים קן... קן מיוחדת לפי רצון ה'... קן שמותאמת לקוב"ה ושכנתיה... ואז מגיע חג הסוכות... ושוב אמא מגיע... אבל הפעם אבא ואמא מגיעים ביחד להשתתף בחופת הגוזל... שהספיק לגדול וכעת הוא הולך להקים את קנו הפרטית... חג הסוכות זה חופת חתנים של הגוזל שהפך לגדול והנה אנחנו רואים אותו בחופתו... זה חג הסוכות...

עד כאן ברובד של המשל... וקצת נגענו בנמשל... אבל הלאה... בא נתקדם הלאה... **תכל'ס... כלפי מה הדברים אמורים???**

אבא ואמא מאוד אוהבים את יענקי המתוק... הוא כזה תינוק קטן... כזה עולל... אמא ואמא מתמסרים אליו 24 שעות... אין דבר יותר מתוק וחיניני מתינוק קטן שכל כולו גמול עלי אמו...

אבל כמה שזה מתוק... סו"ס השאיפה של אבא

ואמא שאותו יענקי יגדל ויתפתח וביום מן הימים יהפך להיות עצמאי... פסגת ההורות היא ביום שבו אבא ואמא מובילים את בנם לחופה! כלומר: השלימות הגדולה ביותר מצד ההורים זה לראות את הבן שלהם עצמאי... ומסתדר בכוחות עצמו!! זה שיא השלימות!! **אותו דבר בעבודת ה':**

בשביל אבא שבשמים המחזה הכי מתוק והכי משובב נפש זה לראות בחור או אברך בן עליה ספון בבית ה' והקב"ה משפיע עליו מתיקות ועריבות התורה... והוא משתגע ומתלהט אחריה ולא יחשב בעיניו מלא עולם למאומה... אין דבר יותר נפלא מעובד ה' שלא יודע צורת מטבע וספון בבית המדרש כל היום עטור בטלית ותפילין והקב"ה מרעיף עליו השגות נוראות במעשה מרכבה... זה המחזה הכי משובב נפש שיכול להיות... **אבל עדיין!!! סוף סוף זה תינוק...** זה תינוק שאבא כל היום עומד ומשקה אותו במתיקות ובחשק ובשמחה ובעריבות... **זה יפה אבל זה תינוק!!** וסוף סוף עיקר התכלית של בריאה זה שאנחנו נהיה בעלי ההטבה!!! במילים אחרות: **שנהיה עצמאיים!!!** שנקנה את השלימות הרוחנית שלנו במו ידינו... כדי שזה לא יגיע בנהמא דכיסופא... כן... בדיוק כמו שפסגת ההורות הוא להוביל בן לחופה ולהפוך אותו לעצמאי ולמסודר בכוחות עצמו... ככה פסגת ההטבה מצידו של הקב"ה הוא להוביל את בנו לחופה... ולהפוך אותו לעצמאי!!! לבעל ההטבה!!! זה ממש ממש על אותו משקל...

זה בדיוק ההבדל בין עשרת ימי תשובה לבין חג הסוכות...

בעשרת ימי תשובה אנחנו פשוט נולדים... זה ימים נשגבים שבהם יש השפעות עצומות שלא תלויות בנו... והשכינה הקדושה מרעיפה עלינו ומגדלת אותנו... וזה מאוד מתוק ומאוד יפה... אבל זה לא תכל'ס... כי כל זמן שאנחנו מושפעים מאבא ואמא... אז אף פעם זה לא מגיע מצידנו ואין לנו את ההזדמנות להיות בעלי ההטבה (בדיוק כמו שבחור, כל זמן שהוא לא מתחתן... אין לו את האפשרות לבנות בית משלו...) ולכן במוצאי יום כיפור... לפתע: שלח תשלח את האם... אמא לפתע פורחת ונעלמת... פתאום יש תפילת נעילה... והשערים פתאום ננעלים... **מה קרה רבש"ע??** למה? למה השערים ננעלים?? היה כ"כ טוב שהם היו פתוחים... היה כ"כ טוב במחיצתו של הקב"ה... אז למה פתאום לנעול את השערים?? מה אכפת לרבש"ע שהשערים ישארו פתוחים?? **נו... מה התשובה???** גוזל יקר... אל תשכח... התכלית של הבריאה היא שאתה תהיה בעל ההטבה!! שאתה תבנה את העולם הבא שלך במו ידך!!! כל זמן שאמא רובצת על האפרוחים... זה אמנם מאוד נעים ומאוד מחמם ומחבק... אבל אתה נשארת גוזל... נשארת גמול... לך אין כנפיים משלך... לכן השערים חייבים בשלב מסוים להינעל!!! ואבא שולח את האם... האם פורחת... והגוזל נשאר לבד... וכעת הוא צריך במו ידיו להתחיל לדרוש

ואי לכן: אל דאגה בן עליה יקר... יתכן שאתה רועד מפחד מה יהיה אם ביום כיפור אתה לא תצליח לבכות כמו שצריך... אתה גם חושש מאוד פן שמא ואולי בחג הסוכות לא יהיה לך מספיק מיוחין דגדלות...

וזה באמת מאוד מלחיץ!!! אבל תדע לך... אני אומר לך כעת משפט שגם אם קשה לך להתחבר אליו רגשית... אבל לפחות בשכל תשנן את זה!!! שתדע לך שאם אתה תשתוקק להרגיש במוצאי יום כיפור טהרה מיוחדת ו... ומשום מה אתה לא תרגיש כככלום... (אלא רק תאבון לאכול שניצלים וחשק להתפרק ולשמוע מוזיקה...) יתכן שאתה תהיה מאוד מתוסכל מזה... **אבל תרגע...** תפתח את הרמב"ן הנ"ל ותבין את עומק דבריו... נכון... נכון שכל המיוחין פרחו ונשתלחו ממך... נכון שאתה מרגיש בחינת "שלח תשלח את האם..." אבל תדע לך שברגע שהאם פרחת ונשלחת... הרי את הבנים תקח לך!!! ומה זה הבנים?? **שבעת ימי סוכה!!!** סוף סוף התכלית היא לגלות את הקב"ה בתוך החיים בעצמם... באכילה שתיה ושינה שמאפיינת את חיוב סוכה... שם התכלית שלך... ואם אין לך מיוחין... זה רק בשביל להרגיל אותך לתכלית האמיתית שלך... להתחיל לעבוד את ה' ולגלות אותו כאן בארץ... ושוב: אנחנו לא מזלזלים בקושי שבזה!!! אי אפשר לגחך על האכזבה העמוקה שיש לך מהאורות והפרוז'קטורים שציפית להם ואין... אבל תדע לך שכעת!!! בקטנות המוחין הזו... כעת זו הזדמנות לקחת את הבנים... זו הזדמנות להתחיל להכיר את התפקיד האמיתי שלך בעולם... לעבוד את הקב"ה מתוך החיים... מתוך הקן הפרטית שהקב"ה מחכה שתבנה לו... הקב"ה רוצה שתבנה לו מדור ושכינה בתחתונים!!! הקב"ה רוצה אותך פה!! בשטח!! שתעבוד אותו כאן... מתוך החיים... בפועל אתה תעשה את זה רק אחרי החתונה... אבל גם עכשיו צריך שתדע את הכיוון...

נחזור אלך אברך יקר שבעיצומם של עשרת ימי תשובה אתה נאלץ לעזוב את ספר התהילים או את השערי תשובה... ובמקום להתבונן בחדרי רוחך אתה נאלץ לחזור מהטמבור עם מסמרים מספר 9 בשביל לבנות את הסוכה של הדוד המבוגר... כן!!! יתכן שאתה מרגיש שזה לא קשור עכשיו... אבל תנוח דעתך... נכון שעכשיו אתה מרגיש אחת שאלתי מאת ה' שבתי בבית ה'... נכון... אבל אל תשכח... שהשבתי בבית ה' של עשרת ימי התשובה זה הקן שאמא בנתה!!! זה קן שהשכינה בנתה לנו... ועם כל הכבוד לקן הזה... אבא שבשמים יותר מחכה לקן שאנחנו נבנה לאחר יום הכיפורים... אז תנוח דעתך... חג שמח...

הקב"ה סוגר שערים... דיי... די לרחף גבוה... די להסתכל על העננים... שערי שמים נסגרים... והעובד ה' מרגיש אדיש... בלי אורות... הוא מנסה לתפוס מלאכים אבל זה לא הולך... הוא מנסה להסתכל על העננים... לתפוס איזה הרגשה מיוחדת ושום דבר... כלום... לא מעלה כלום בחכתו... ותכל'ס... סו"ס הוא עובד ה'... ואז אין לו ברירה... הוא מתחיל לעשות את המצוות כי רחמנא אמר!!! הוא מתפלל כי ה' אמר... לומד כי חייבים ללמוד... ומקיים מצוות כי ה' ציווה... ואז לאט לאט הוא מגלה שלא צריך להגיע לעננים... הקב"ה נמצא גם בתוך האכילה שתיה והשינה... וזה התכלית... בשביל זה אנחנו כאן... אנחנו לא נשלחנו לארץ בשביל לגלות שהקב"ה בשמים!!!

אדרבה... נשלחנו לארץ בשביל לגלות שהקב"ה נמצא **בארץ!!!**

לכן לפעמים אין ברירה אלא לנעול את שערי השמים... בשביל שיאפשרו לנו לגלות את הקב"ה שנמצא בארץ... וזה לא קל!! זה קשה!!! זה כואב!!! זה ניתוח כואב!!! והניתוח הזה מאוד מצוי בפרט אצל בחור בן עליה שהתרגל לחיות כל הזמן עם אורות וערגה והרגשות וכיסופים ורשפי שלהבת קה בעבודת ה'... ופתאום הכל נסתם... כל האאורות נכבים... וזה כואב... זה קשה... זה מתסכל... בהתחלה הוא מנסה בכח לפתוח שוב את שערי שמים מחדש וזה לא הולך... הוא מנסה לרגש את עצמו בכח ללא הועיל... אבל לאט לאט הוא נאלץ להשלים עם המציאות המרה... ולעשות רצון ה' כיו... כי... כי ה' ציווה... ואז לאט לאט פוגש את החיים בעצמם והוא מגלה שהקב"ה כאן!!! הקב"ה נמצא באכילה שתיה שינה שלי... בקן הפרטית שאני בונה בעשר אצבעותי בזה שאני עושה רצון ה' במערכת החיים השגרתית שלי... וזה קורה בחג הסוכות!! חג הסוכות זה התכלית!!!

לצורך העניין: אני רוצה שוב לנתח ולחדד את הדברים:

בעשרת ימי תשובה אמא - השכינה בונה קן!!!

ואילו לקראת חג הסוכות - אנחנו בונים קן!!!

מה ההבדל בין הקן של השכינה לקן שלנו??? אוהו... **הבדל תהומי:**

כשהשכינה בונה קן... אין הקן הזו נראית?? אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' כככל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו... כשהשכינה הקדושה חופפת עלינו... אז יש אורות וחשק וכזה מתיקות בעבודת ה'... אחת שאלתי... רק רק רק עבודת ה'...

זה מה שקורה כשהשכינה בונה קן!!! קן של עשרת ימי תשובה!!!

אבל כשאנחנו בונים קן...?? כשאנחנו בונים סוכה...?? זה בדיוק ההיפך... מכניסים מיטות... כסאות... צלחות... כוסות... מגבות... אכילה... שתיה... שינה... טיול... תשבו כעין תדורו... זה קן שלנו!!!

ואיזה קן יותר חביבה אצל הקב"ה?? מה התכלית???

הקן של חג הסוכות!!! אבא שולח את האם... שתפרח... שתלך... ולמה? בשביל לאפשר לנו לבנות את הקן האמיתית!!! את הקן של חג הסוכות...

את ה' מתוך שגרת החיים... להתחיל לעבוד את ה' מתוך האכילה שתיה שינה... וברגע שהגזל מתחיל לבנות את קינו הפרטי בכוחות עצמו... והרי אין הוא עושה את זה?? על ידי שהוא מתחיל לעבוד את ה' גם בתוך הסוכה... מתוך אכילה שתיה שינה... (ולא רק מתוך הבית מדרש והפרוכת הלבנה...) או אז הקב"ה ושכנתיה מגיעים לסוכה... יש חיבור שמים וארץ... ואז מתאחדת המשפחה... ישמחו השמים ותגל הארץ... עם ישראל יושבים עם הקב"ה והשכינה הקדושה יחד בסוכה... **לא!!!** **אמא לא בורחת!!!** אמא לא סתם פרחת ונעלמת... היא בסך הכל נעלמה בשביל לאפשר לגזל לגלות את הכנפיים שיש לו... ולבנות את הקן הפרטית שלו... ברגע שרק תבנה את הקן הפרטית שלך... אמא שוב תופיע והפעם יחד עם אבא... הדברים אולי נשמעים קצת עמוקים (גם אחרי הקרקוע החלקי שלהם) **אבל טמון בזה יסוד מאוד חשוב ומהותי בעבודת ה':**

אחד הדברים שהכי מעיקים ומציקים לעובדי ה' זה ימי השנאה... למה?? למה?? למה?? לפעמים אין חשק?? למה?? למה?? יש ימים כאלו שהשכינה נעלמת... ואז אני נשאר מול הגמ' ואין לי טיפת חשק ללמוד?? למה רבש"ע?? הרי יש לך כ"כ הרבה מתיקות וערבות התורה שם בשמים... אז מה אכפת לך לתת לי קצת??

מה איכפת לרבש"ע להשאיר את שערי הגן עדן פתוחים?? מה... וכי יש אצל הקב"ה בעיית תקציב...?? זה תסכול שתוקף כל בן עליה אמיתי שיש לו!!! יש לו הרבה חשק בעבודת ה'... ו... ולפעמים פתאום כל הפרוז'קטורים נכבים והוא נשאר כמו גזל שמוט ללא כנפיים... למה?? למה לפעמים נאבד כל המיוחין???

נו... מה התשובה???

גזל אהוב... אין ברירה!!! אם היונה רוצה שהגזל יום אחד יגלה את הכנפיים האישיות שלו... היונה חייבת יום אחד לפרוח!! להיעלם!! והגזל מוצא את עצמו לבד לבד... ואז מחוסר ברירת מחדל הוא פשוט מתחיל לנסות לעזור

לעצמו... ואז הוא מגלה שגם לו יש כנפיים... וגם הוא יכול לעשות ולפעול ואז הוא מגלה שגם הוא יכול לבנות קן משלו... **ורק בשביל זה אמא פרחת!!!**

אותו דבר בעבודת ה': כל זמן שיש חשק ומתיקות בעבודת ה'... אני מרחף לי בעולמות העליונים... כל היום מתענג על אורות ועל השגות... והכל טוב... אבל מה נעשה שרצונו יתברך שיהיה לו מדור ושכינה **בתחתונים...** לקב"ה לא חסרים היכלות של עונג ורצון בשמים... הקב"ה שלח אותנו לכאן כדי שנקדש אותו מתוך החיים בעצמם ולא בנייתו מהחיים!!! לכן אין ברירה...

סוכת השלוחים בירושלים עיה"ק... כנס השלוחים המרכזי בהושענא רבה...

שלום... אנחנו ממשיפת צוחר... משבט שמעון... אנחנו מתגוררים בעיר אלתולד צפונית לעיר באר שבע... כמידי שנה מיד במוצאי יוה"כ אנחנו מתארגנים ויוצאים מהר לירושלים... המרחק מהעיר שלנו לירושלים זה בדיוק על הגבול של בין שלושה ימים לשלושה וחצי ימים... ולכן הארבעה ימים שבין יוה"כ לסוכות זה ממש על הגבול כדי להגיע לירושלים לערב יום טוב ממש... וכתוצאה מזה יוצאים מהעיר שלנו כמה וכמה מסלולי עליה לרגל... **יש את המסלול הראשון...** שיוצאים ברווח ארבעה או חמשה ימים לפני יום כיפור... עם תכנית להספיק להגיע לירושלים עוד ביום ח' בתשרי בצהריים... (ועוד להספיק להקריב תודה לפני תמיד של בין הערביים שהרי ביום ט' אסור להקריב, שהיות ובבילה אסור לאכול, א"כ נמצא מביאו לידי נותר...) **יש את המסלול השני** הקצת פחות אידיאלי והוא להתחיל את הדרך **כבר ביום ח' בתשרי** על הבוקר... (או אפילו ב' בתשרי) ואז עושים תחנה על אם הדרך מיום ט' בתשרי ועד מוצאי יום כיפור... אל תבהל... יש שם הכל... יש שם אשל מלא... יש גם בורות שוקקי מים עם דיומדים מהודרים ועירוב עם פיקוח למהדרין מטעם לשכת המקדש... ואז מיד למחרת יום הכיפורים ממשיכים בעליה לרגל... וכבר ב"ב בתשרי בצהריים מגיעים לירושלים... (אבל יש לציין שמתמיד בסופו של דבר מגיעים יותר מוקדם... תנחש למה?? פשוט מאוד: תחשוב מה זה להיות על אם הדרך בעיצומו של יום הכיפורים... והנה... הגיע מוצאי יום הכיפורים... ובעת כולם טהורי לב ובעת כל משאלת ליבם אחת היא להגיע כבר לבית חיינו... נו... אז מי מסוגל עכשיו ללכת לישון...??? כולם רוצים נו... בא נתקדם עוד קצת לירושלים... ואז בשעה שבירושלים ובכל ארץ ישראל בונים סוכות מיד במוצאי יו"כ כדי להתחיל במצוה... אז עולי הרגלים במקביל מדליקים אבוקות ומתחילים לצעוד בספונטניות עוד כמה שעות הליכה בלילה... כדי להתקרב עוד קצת... והצעדה הזו היא אף פעם לא בתכניה הרשמית... ומסילא תמיד מגיעים בסופו של דבר יותר מוקדם לירושלים) **יש את המסלול השלישי** שהוא המסלול המקובל... אבל יש בו סיכון... והוא לצאת **מיד מיד** במוצאי יום הכיפורים... כדי להגיע ממש ב"ד בתשרי בצהריים... עם הנשמה ביד ישר ליום טוב... וזה אנחנו בדרך כלל!!!!

אבל יש עוד מסלול אחד אחרון חביב... והוא: המסלול של אבא שלנו!!!!

תתפלא לשמוע אבל אבא שלנו לא עולה לא במסלול הראשון... לא במסלול השני... וגם לא במסלול השלישי... **גם לא** במוצאי יום כיפור... גם כשאנחנו יוצאים ברגע האחרון לירושלים... **אבל אבא???** **אבא נשאר בבית...** תנחש למה??? **אבא הוא אחד מהשליחים!!!!!!** ובכן: יש קבוצה מאוד קטנה של עובדי ה' בעלי מדרגה מאוד גבוהה... שדווקא לרום מדרגתם ניתן להטיל עליהם משימות שכולם מתחמקים מהם... **ובכן:** אנחנו אמנם גרים באלתולד... ואנחנו רחוקים מירושלים ארבעה ימים... אבל דרומה מאיתנו יש את מרחב האזורי אשכול ואת מצפה רמון שזה מרחק של **עוד שלושה ימים** דרומה מהעיר שלנו... בקיצור: מירושלים ועד העיר שלנו זה ארבעה ימים, ומהעיר שלנו לשם זה עוד שלושה ימי הליכה... ומסילא בר"ה כשהתקדש היום, מיד בית דין הגדול שולחים שליחים לכל הגולה... והם שולחים שליח מיוחד לעיר שלנו... השליח הזה מגיע ביום ד' או ה' בתשרי... ומודיע לעיר שלנו מתי התקדש היום... (לפעמים עולי הרגלים מחכים לו... ורק אז יוצאים... ולפעמים הם לא מחכים... הם כבר יוצאים ואז הם פוגשים אותו כבר בדרך... ולפי זה הם נערכים... קרה פעם שהם היו כבר עמוק בדרך והוא הודיע להם להפתעם שבי"ד עיברו את החודש ויש להם עוד יום... באותו רגע היה כינוס חירום לכל עולי הרגלים עם מפת הדרכים... יוצא שלאור המידע החדש והמפתיע שהרווחו יום נוסף... ולפי שיקלול הקצב של הדרך עד כה... מסתמן שקיים סיכוי שאם קצת יותר נדדו וקצת נתאמץ יותר ונלך כמה שעות גם על חשבון הלילה... ישנו סיכוי להספיק להגיע לירושלים כבר ביום ט' בתשרי אה"צ... ולהספיק להיות במקדש ביו"כ... **עכשיו ככה:** אותו שליח שיוצא מירושלים... הרי היעד הסופי שלו זה העיר שלנו... שם זה התחנה האחרונה שלו... שברגע שהוא יגיע... אבא שלנו כבר מתארגן וממתין לו בעמדת הזנקה... וברגע שהוא מגיע ומוסר לאבא את השליחות שר"ה אכן נקבע ביום שני... (ומסילא יו"כ הוא ביום רביעי שלאחריו, וחג הסוכות הוא בשני שלאחריו וכו'...) באותו רגע השליחות הועברה לאבא, ואילו השליח מצידו סיים את שליחותו, באותו רגע אבא תופס את רגליו בה' בתשרי ויוצא לדרך!!!! אבא הולך מהעיר שלנו אלתולד דרומה... לכיוון מצפה רמון... הוא מגיע לשם בח' בתשרי או אפילו בט'... ושם כבר כולם מחכים לו בדריכות... כן... מה קורה?? האם היום בלילה יום הכיפורים או מחר בלילה?? ואז אבא שובת שם איתם ביום הכיפורים... ו... ומיד במוצאי יום הכיפורים הוא יוצא לדרך חזור... שוב שלושה ימים הליכה עד העיר שלנו... הוא מגיע לעיר שלנו... **מתי???** ביום י"ג בתשרי או אפילו ב"ד... הוא מגיע לעיר כמעט ריקה מאדם... בית ריק... בית כנסת ריק... הכל שומם... כולם כבר נמצאים בירושלים עיר הקודש ששים ושמיים... ורק הוא נמצא פה לבד...

זה קל??? **ממש לא!!! זה מאוד מאוד קשה!!! נורא נורא קשה!!!!** ועד כדי כך קשה שאף אחד לא רוצה לעשות את השליחות השחורה הזו... מי מוכן לוותר על עליה לרגל?? מי?? אין... אין על מי לדבר...

לכן אין ברירה... הסנהדרין מחפשים בנרות יהודים בעלי מדרגה שהגיעו למידת ההשתוות... שמשליכים את עצמם מנגד... וכל חפצם ורצונם זה רק רק לעשות רצונן אלוקי חפצתי... וזכינו שאבא שלנו הוא אחד מהשלוחים!!!! שעושה מה שצריך גם כשזה פחות נחמד!!!! ואז אבא מגיע ליו"ט ראשון של סוכות בעיר שלנו... ומה אתה חושב... גם שם הוא לא מבזבז את הזמן... סו"ס נשארו בעיר כמה יולדות צעירות שנמצאות עדיין בתוך ימי מלאה... והוא מגיע ועושה להם קידוש... ועונה להם על שאלות הלכתיות שמתעוררות בהלכות יו"ט... אבא גם מבקר את כל הקשישים שנשארו בעיר כי הם נפטרו מקרבן ראייה שהרי הם בגדר "אינו יכול לעלות ברגליו" ואז... מיד במוצאי יום טוב ראשון... אז אבא "מאסף לכל המחנות" וכל אלו שנתקעו ולא הספיקו ולא יכלו והפסידו את העליה לרגל השלישית והאחרונה... כעת יש להם הזדמנות אחרונה לעלות יחד עם אבא ולהספיק להגיע לירושלים לכה"פ לקראת סוף החג... אבא אוסף את כולם ומתחילים לעלות... הם מתחילים את העליה לרגל ביום ראשון של חול המועד... ומגיעים ביום החמישי של חול המועד... בערב הושענא רבה... בדרך הם פוגשים אנשים שכבר חוזרים מירושלים... ואילו הם רק עכשיו עולים... ואז אבא מגיע יחד עם השיירה שלו... אבל קח בחשבון שלא רק הוא מגיע... אלא כל אחד מהשלוחים... כל אחד מהם מחור שלו... ואז לביל הושענא רבה יש את כנס השלוחים... כל השלוחים מתאספים לזבח משפחה אחד גדול... ואוכלים קרבן חגיגה בשמחה עצומה... תחשוב מה שזה... מי אוכל חגיגה בהושענא רבה...??? הרי רוב כלל ישראל מקריבים חגיגה כבר ביום הראשון... מקסימום ביום השני... אבל כן יש לנו שלוחים שהגיעו היום... וכל הזמן מגיעים עוד ועוד שלוחים... הכל לפי המרחק...

על ההווי והאווירה שמתרחשת בחולו של מועד בסוכת השלוחים אין מקום ביריעה לפרט (אולי בהזדמנות אחרת...) מה שברור: כל אחד מהשלוחים מגיע עם חוויה אחרת... ועם שאלות בהלכות טהרות שהתעוררו לו שם... סוף סוף אל תשכח... מדובר ביהודים קדושים שאוכלים כל השנה חולין בטהרה... ובדיוק בימים הקדושים ביותר הם נאלצים להסתובב בערי השדה ולאכול מה שיש... מה תגיד על ר' יפתח שבדיוק בערב יום כיפור הוא מצא את עצמו בסוריה שגזרו על גושה ואוירה שהוא טמא בטומאת מת, ומה תגיד על ר' ישבע שמצא פטנט איך לטהר משקין טמאין ללא צורך במקווה... פריטים נוספים בנייעס בסוכת השלוחים...

לחידודי:

א. כה"ג שלאחר יום הכיפורים הודה והתוודה שהיה צדוקי ואכן שינה ממה שאמרו לו, והיינו שתיקן בחוץ והכניס כדעת הצדוקים, האם מלבד המיתה בידי שמים שנתחייב על ביאה ריקנית, האם גם חייב מלקות מדין שנשבע על שקר? והנה יש לדון כאן מכמה אופנים, ראשית: לכאורה יש להקשות דהא לשיטתו שטועה לחשוב שכך צריך להיכנס, נמצא א"כ שלדידיה הוא בגדר מושבע ועומד מהר סיני, וא"כ לשיטתו בי"ד אינם יכולים להשיבע אותו לעבור על דברי תורה, אבל למעשה א"צ לכל זה, דפשיטא שאינו חייב מלקות, שהרי א"א להתרות בו, מושם שנכנס לבד לקודש הקדשים וצ"ע.

ב. עוד יש להסתפק בעניין זה: כה"ג שהוא צדוקי, האם עבודתו עבודה? האם קרבנו בכלל נחשב קרבן? לו יצויר שנודע לנו בעיצומה של העבודה שהוא צדוקי, האם צריך להתחיל את כל העבודה מחדש, או עבודתו כשרה? והנה: קי"ל: שכהן שעבד עבודה זרה אינו יכול להקריב, אבל לא מבואר מה הדין בכה"ג מין?? וצ"ע הכא.

ג. דינא ד"וכל אדם לא יהיה באוהל מועד..." הוא לאו שחייבים עליו מלקות, והנה הגמ' ביומא מביאה מעשה בכה"ג שהתעבב הרבה בקודש הקדשים, והקהל היו מבוועתים, והתחילו אחזי כהנים להיכנס אחריו לראות מה אירע איתו, ואז יצא והתנגל שהארך בתפילה, והנה, כיון שיצא בשלום מן הקודש, נמצא שאותם כהנים שנכנסו אחריו, הרי עברו על לאו ד"וכל אדם לא יהיה בבואו לכפר עד צאתו", ומסתמא, ככל הנראה גם היה שם גם ויכוח האם כבר להיכנס אחריו או עדיין להמתין ומסתמא היו שיצידו להיכנס והיו שהתנגדו ואמרו לא, שלא להיכנס עדיין, וא"כ יש להסתפק: כיון שאותם נכנסים עברו על לאו, והרי גם התרו בהם, האם נתייבו במלקות או לא?? האם טעות זו שחשבו שעבר יותר מידי הרבה זמן, האם זה נחשב לשינוג או למזיד?? והנה אע"פ שאינה ראייה גמורה, אבל אולי אפשר לפשוט מהגמ' בשבת (קל"ג): לגבי מוהל שהביאו לפניו תינוק ביום שבת קרוב לבין השמשות, ואמרו לו: לא תספיק לגמור את המילה עד שחשיכה, ואמר להם: אני כן אספיק, ומהל ולא הספיק לגמור את הפריעה עד שיצאה שבת ונמצא דעביד חבורה שלא במקום מצוה, אומרת הגמ': דבכה"ג חייב כרת, ואולי יש להימות מקרה זה לכאן, דכמו שבמוהל היויכח הרי היה האם יש מספיק זמן ואני אספיק להשלים את המילה או לא, כך גם במקדש היויכח היה האם עבר מספיק זמן שהוא היה אמור לצאת וכיון שלא יצא אזי יש לחוש שאירע אסון וככה"ג מותר וצריך להיכנס, וצ"ע.

ד. שמעתי שמקשים: כשהכה"ג יוצא מקודש הקדשים לאהר הקטורת דלפני ולפנים, מדוע לא מוציא יחד איתו את הכף?? בשלמא את המחטה, כעת היא נצרכת בקודש הקדשים שהרי בתוכה נמצאת הקטורת, וגם צריך להשאיר אותה בשביל ביאה שניה בפנים, אבל הכף ?! הרי כעת היא מיותרת שם לחלוטין, או מדוע ממתין להוציא אותה רק כביאה שניה, שיוציא אותה כבר עכשיו? והשבת? על דרך אפשי: דכיון שכשהוא יצא מקודש הקדשים, הרי הוא מתפלל תפילה קצרה בבית החיצון, הרי קי"ל שבשעת התפילה אסור להחזיק בידיו סכין קערה כבר ומעות, שמא תאמר שנייחנה על הארץ בשעה שמתפלל, אם אתנין להכא עדיף כבר להשאירנה בקודה"ק.

קבלה קטנה לראש השנה... מהי אותה קבלה קטנה...??

אחד הנושאים המסובכים והמבולבלים ביותר זה הנושא של קבלה קטנה... כידוע: רבינו ר' ישראל סלנטר זיע"א... אחרי כל אימת הדין ואחרי כל תורת המוסר שכ"כ מפחידה מיום הדין... תכל"ס, בשורה התחתונה הוא אומר שמה שצריך לעשות... זה בסה"כ לקבל קבלה קטנה!!!! וכאן מתחיל הפלומס... מה זה קבלה קטנה? ומה זה הדבר הזה???

ואני אנתח את השאלה: אני אתן לך דוגמא:

כשהייתי מעורר בשיבה... ניגש אלי פעם בחור בתחילת חודש חשוון ואמר לי כך: כפי שאתה מכיר אותי... אני אף פעם לא הייתי קם לתפילה... הייתי ישן עד... עד ועד בכלל (השעה המדויקת שמורה במערכת...) אבל בר"ה קבלתי קבלה שאני מתחיל לך לקום... אבל היות והמשגיח הזהיר באלף אזהרות לקבל רק קבלה **קטנה!!!** לכן קבלתי על עצמי להתחיל לקום רק פעמיים בשבוע!!! לכן מהיום תבא להעיר אותי רק בשני חמישי... רגע... ומה עם שני רביעי?? **זה לא!!!** למה?? כי... כי... כי קבלה **קטנה**...

נו... מה אתה אומר?? יש כאן בן אדם שבשיטתיות לא קם ביום ראשון רביעי וששי!!! ולא סתם... אלא בעיצומו של ראש השנה הוא הכריז שהוא לא מתכנן לקום בימים האלו... ולמה?? כי קבלה קטנה...!!?!?!?! מה זה צריך להיות?? איזה מין היתר יש לכן אדם לעמוד בעיצומו של ראש השנה ולהודיע בצורה פסקנית: אני לא הולך להתפלל כל יום??

עוד דוגמא: נייסאן שעד היום דיבר לשה"ר ורכילות על כל מי שרק קיים... והנה הגיע ראש השנה... והוא רוצה לחזור בתשובה... אבל קבלה קטנה!!! אז הוא נעמד ואמר: מהיום אני לא מדבר לשון הרע **רק** על הנושא של הבחירות הממשמששות ובאות (דרך אגב: זה קבלה מאוד מומלצת...) אבל אח"כ...??? אני מצדי ממשיך לדבר לשון הרע... ולמה?? כי **קבלה קטנה!!!** היעלה על הדעת?? איזה מין היתר זה לעבור על איסור דאורייתא בשאט נפש... ו... ומה יקרה אם שודד ים שהיה רוצח מידי יום עשר אנשים יחליט יום אחד לחזור בתשובה בהדרגתיות והוא יקבל על עצמו קבלה קטנה שהוא **מפחית** את הרצח היומי 100 אנשים ביום רק 5 אנשים... כי צריך לקבל קבלות קטנות... לאט לאט...

פשוט וברור שלא!!!!!!! ומה עוד חשוב לדעת את זה... כי פעם הערתי למישהו שהוא מדבר לשון הרע והוא ענה לי בספונטניות: נכון... אתה צודק שזה לשון הרע... אבל זה לא הקבלה שלי בראש השנה... **שה' ישמור ויציל!!!** זה ממש פורק עול מצוה מן המצוות שהיין שלו יין נסך... זו טעות נוראית בשם ה"קבלה הקטנה" שמי שטועה בטעות הזו הוא משחק עם העולם הבא שלו... (עיין שערי תשובה חלק ג' בעוון הכתות שאין להם חלק לעוה"ב) **שלא תבין לא נכון: אם אותו אחד היה אומר לי... אני לא מסוגל להתאפק ואני חייב לספר את הלש"ר הזה... אז הוא היה אמנם עובר על איסור לשה"ר במזיד... אבל עדיין זה לא מתחיל להתקרב לחומרת העונות שקרתה כאן... כאן הבן אדם אמר פרקתי מעלי את האיסור לי... מותר לי לעבור עליו... זה 'ליגה' אחרת לגמרי של איסור... זה כבר לשחק עם הפרק העשירי של סנהדרין... זה להיכנס למועדון של אפיקורוס... שוב: אני רוצה שתבין את הנקודה: לעבור כל החיים עבירות במזיד זה לא חמור כמו לעבור עבירה אחת בלבד ממקום של מותר לי. לא קבלתי על עצמי... פורק עול מצוה מהמצוות... אסור לשחק עם זה... זה גריש מאוד... והוא רחום יכפר עוון...**

אז מה כן?? אם זה לא נקרא קבלה קטנה... אז מה כן???

איפה המקום של הקבלה הקטנה?? כלפי מה נאמרה ההוראה הזו של קבלה קטנה???

אז בפשטות העניין הוא כך:

אז שוב... לפני שנסביר... שוב חשוב לחזור ולהדגיש: (מפני חומרת הדברים) דבר ראשון: **מוסכמה ברורה:** יהודי שעומד ביום כיפור מול קונו חייב לקבל על עצמו לקיים את כל תרי"ג מצוות! וכל דינא דרבנן בלי להחסיר אפילו אחד!! ובחלק הזה לא שייך קבלה קטנה או גדולה... אין ויתורים אפילו על קוצו של יו"ד... **עד כאן ברור????** ברור!!! **קעת ועבור לשלב ב'...** ובכן: אחרי שאני מחויב לכל התורה ולכל סעיף בשולחן ערוך... אז אני אשתדל... ואני באמת משתדל... אבל תכל"ס... **אני נכשל!!!** ואני נכשל המון... המון המון... שמת לב לחילוק?? להיות מחויב אני מחויב מאה אחוז... אבל זה לא סתירה שלהיכשל אני נכשל... בדרך כלל אני נכשל בשוגג... אבל קורה גם שאני נכשל במזיד... (גם במזיד זה נקרא כשל... כי כשלת בעוון) **וכאן מגיע המקום של הקבלה הקטנה!!!!**

אני מקבל על עצמי קבלה קטנה שבפרט הזה ובנקודה הזו אני מקבל על עצמי לעשות מאמץ מיוחד שאני גם לא אכשל!!!! שמת לב להבדל?? אסור לי אף פעם לעבור עבירות... אבל סוף סוף אני נכשל... בשביל זה אני מקבל על עצמי במקום אחד קטן גם לא להיכשל...

לדוגמא: אסור לי לדבר לשון הרע אף פעם!!! אבל מה אעשה שאני כל הזמן נכשל... אז בשביל זה השנה קבלתי על עצמי שמעשה שבע ועד שמונה אני נזהר מאוד מאוד שלא להיכשל!!! רגע... ומה עם שאר היום?? וכי בשאר היום מותר לדבר לשון הרע?? חס ושלום!!!! אסור!!! אבל אני נכשל... אז בייחס לכישלון... אני לא יכול בבת אחת לשמור על עצמי לא להיכשל בכלל... לכן קבלתי קבלה קטנה שבין השעה שבע לשמונה בערב אני גם לא נכשל!!!!

עוד דוגמא: בחור הדר בכרך רוצה להתחיל להתחזק בשמירת העיניים... והוא החליט לקבל על עצמו קבלה קטנה... אני יותר לא נכנס למרכזי קניות לא סימפטיים... רגע... זהו?? וחוף מזה מותר להסתכל איפה שרוצים?? חס ושלום! ברור שאסור!! אבל סו"ס אני נכשל!! בשביל זה אני מקבל על עצמי שבייחס למקומות הנקודתיים האלו הרי בשנה הקרובה אני אפילו לא אכשל בהם... כי אני מקבל ע"ע להדיר את רגלי משם... ואילו שאר המקומות שלא קיבלתי גם אסור... אבל אני יודע שאני לפעמים נכשל... אז לכה"פ במקומות האלו אני מקבל קבלה שלא להיכשל!!!! ואי"ה אם אצליח לעמוד בקבלה הזו... הרי בשנה הבאה אני אוכל להתקדם עוד צעד... ולהדיר את רגלי ואת עיני מעוד כמה מקומות שלא אכשל בהם...

עוד דוגמא: צריך כל בוקר להתפלל שחירתי!!!! זה ברור לי!! אבל מה אעשה... הרבה פעמים אני נכשל ולא קם... בשביל זה אני מקבל על עצמי פעמיים בשבוע לעשות מאמץ עליון ובשני חמישי אני גם לא אכשל... נו... ומה עם שאר הימים?? וכי מותר לי להשאר במיטה? לא!! חלילה!! גם בשאר הימים אני חייב לקום... אבל מה אעשה שאני נכשל...

אותו סיפור בסדר א'... אני מקבל על עצמי בשעה הראשון של הסדר לא לדבר דברים בטלים... נו... ואח"כ זהו?? מותר לדבר?? חפשי על הבר?? לא!! לא אמרתי!! יתכן שאסור... אבל אני נכשל... אז בשביל זה קבלתי ע"ע שבשעה הראשונה אני גם לא אכשל... זו הגירסא הנכונה בקבלה הקטנה!!! כמונן שכעת התמקדת בקבלות מסוג של סור מרע... ואילו בעשה טוב אז כל זמן שמדובר בדברים שלא חייבים מעיקר הדין כמו לברך מתוך ברכון כאן אין שאלה... אבל אם מדובר בדברים שחייבים אז שוב אותה גירסא כנ"ל... למבינים בלבד...

מברכים את כל קוראי גיליון אז נדברו (ולא דווקא) בברכת כתיבה וחתימה טובה, ימלא ה' משאלות לבכם לטובה, ושיתקבלו תפלותיכם ברחמים וברצון.

הודעה: עקב ימי בין הזמנים, לא יצאו בשבועות אלו גיליונות בצורה מסודרת.

ניתן לקנות בס"ד את הקונטרס

בשובי לירושלים ח"ג

הנקרא "ואומר להם תטהרו"

ובו ליקוט של פרקים נבחרים ממדור **הלכה בקרוב ממש למעשה**

בעבודות ובנעשה בבית חיינו ביום הכיפורים ובחג הסוכות.

מה בחוברת:

- א. מהי העבירה הכי חמורה שאדם יכול לעבור מיד במוצאי יו"כ שאין לה כפרה??
- ב. מה הם הרגעים המרגשים ביותר ביום כיפור בבית המקדש???
- ג. לעומת זאת מתי הם הרגעים המלחיצים ביותר ביום הכיפורים??
- ד. מה עושה אשתו הצעירה של הכה"ג... כשהיא מפחדת להשאר אלמנה במשך השנה הקרובה??
- ה. מה אני אמור לכוין ולהתפלל בשעה שהכה"ג מחליף שוב ושוב בגדים... איפה זה פוגש אותי???
- ו. איזה מסלולים לא מומלצים לעשות בימים שבין יו"כ לסוכות???
- ז. מוצאי יו"ט ראשון של סוכות... כולם כבר מחכים... התזמורת עומדת מוכנה... אבל מחכים... למה מחכים?

ותשובה - ניתן לקנות את הספר "וימאן": לפרטים יש להתקשר:

0527683095 0548446691

תפילה... ניתן לקנות ספר אהבתי, העוסק בענייני התפילה, יצירת קשר, ופתיחות רגשית מול אבינו שבשמים.

במוקדים הנ"ל.

וצדקה... לשואלים, אכן!! העלון חי ומתקיים בזכותכם... כל תרומה שתקבל בברכה ותסייע לזיכוי הרבים!!!

תברכו כולכם מפי עליון. אמן.

גמר חתימה טובה לכל בית ישראל.